

Brugse skyline bevraagt/d

Vanaf zaterdag 8 juli ziet de Brugse skyline er net iets anders uit. Wie 's avonds tussen 8 en 12 uit het raam kijkt, wordt uitgedaagd door een groot vraagteken op de H.-Magdalenakerk. Met deze actie vraagt Yot-b vzw aandacht voor het belang van kerkgebouwen in het stadsweefsel. Het zijn gebouwen die in vraag gesteld worden, maar tegelijk gebouwen die blijven vragen stellen.

ZOMERPROJECT

De campagne van Yot-b beperkt zich niet tot de H.-Magdalenakerk. Mensen in heel het Vlaamse land met verantwoordelijkheid voor het kerkgebouw (kerk en overheid) worden begin juli op een ludieke manier van dichtbij met 'de gevleugelde vraag' geconfronteerd.

In de H.-Magdalenakerk zelf nodigt Yot u uit om een woord dat u raakt, ontroert of voor u het verschil maakt, uit de hemel te laten dwarrelen. De kerk is traditioneel een plek van stilte. In de H.-Magdalenakerk vragen wij u om deze stilte te doorbreken met uw woord.

Op die manier verzamelen wij heel de zomer lang een zee van woorden, die zich in het grote vlak verbinden tot één groot gebed.

Dit initiatief van Yot en Yot-b loopt van 8 juli tot 23 september 2006 in de Brugse H.-Magdalenakerk. Het vraagteken wordt elke avond tussen 20 en 24u op de torenspits geprojecteerd. De kerk is elke dag toegankelijk van 10-12u en 14-17u, behalve op zondagvoormiddag.

VISIE

Onze kerken vervullen verschillende functies in de stad: als sacrale plek uiteraard. Maar ook als oriëntatiepunt, als transitzone, als publieke plek, of gewoon als actor in de skyline. Hoe gaan we in de toekomst met ons kerkgebouw om? Het verleden kennen we: eeuwenlang leek de torenspits boven elke gemeente een onbesproken evidentie. De secularisatie van de maatschappij en het dalend kerkbezoek brengen daarin verandering: iedereen kent het herbestemmingsverhaal. Kerken worden cultuurtempels, hotels of luxe-appartementen.

Yot-b bepleit een ander verhaal. Dat van kerkherwaardering. Het start met de vraag die Yot-b deze zomer met haar actie vanuit Brugge in Vlaanderen lanceert: hoe gaan we in de toekomst met ons kerkgebouw om? De Brugse vzw daagt parochieteams,

kerkfabrieken, gemeenten en andere betrokkenen uit om die vraag au sérieux te nemen - door ze te stellen, in de eerste plaats. Maar ook door op zoek te gaan naar antwoorden. Antwoorden die passen bij de uitdagingen van deze tijd.

Spirituele schatten in de stad

Want merkwaardig genoeg loopt de vraag "wat doen we met de kerkgebouwen?" parallel met een steeds sterker wordende maatschappelijke zoektocht. Die naar spiritualiteit. In elke stad is er nood aan plaatsen waar de spirituele zoektocht beleefd kan worden. Alle betrokkenen moeten de discussie maar eens starten over wat we willen als plaatsen waar spiritualiteit en religie een relevante stek krijgen.

Yot-b pleit er alvast voor om de kerkgebouwen open te breken en terug aansluiting te geven met het stadsweefsel. Dit hoeft geen afbreuk te doen aan de sacraliteit en de traditie waarin het gebouw al eeuwen functioneert. De secularisatie biedt juist een kans tot uitzuivering van de traditie. Het kerkgebouw kan in de toekomst voor velen een belangrijke rol vervullen als zone van zin. We zijn ervan overtuigd dat we vandaag nog maar een fractie benutten van het spiritueel potentieel van onze kerkgebouwen. Het kerkasiel van de laatste weken, of de "open" begrafenis van Luna kunnen we als signalen zien.

De traditionele opsplitsing tussen het profane en het sacrale werkt op vandaag niet meer. Hedendaagse spiritualiteit heeft voor ons te maken met het samenbrengen van hemel en aarde en ziet het leven zelf dus als heilige waarde. Het kerkgebouw functioneert dan bovenal als transitzone: het daagt mensen bewuster en explicieter uit om halt te houden en vragen te stellen.

Dit alles veronderstelt een gebouw met een lage drempel en een uitnodigend karakter. Alle geledingen in de maatschappij, van burgerlijke en kerkelijke overheid tot individu, hebben hierin een verantwoordelijkheid.

De weg ligt open: over spiritualiteit mag weer openlijk gesproken worden. En over heel Vlaanderen lopen succesvolle experimenten waarbij vernieuwing en authentieke geloofsbeleving gecombineerd worden.

Passende vormen voor nieuwe noden

Elke groep die de zoektocht naar antwoorden aanvat, ervaart dat vormingrepen essentieel zijn. De beleving van spiritualiteit is nauw verbonden met een bepaalde architectuur of inrichting van het kerkgebouw. Experimenteren lijkt ons, in deze uitdagende tijden, een passende strategie. We nodigen vormgevers en architecten uit om passende antwoorden te geven voor het gebruik van de kerkruimte door gelovigen en zinzoekers allerhande.

Al vier jaar loopt in Brugge zo'n experiment. Het Yot-project in de Brugse Magdalenakerk heeft niet de pretentie dé nieuwe binneninrichting gevonden te hebben. Yot blijft wel een statement: een concrete realisatie die vraagt naar meer op andere plaatsen. Woorden én daden dus.

Een menselijk gebouw

Een kerkgebouw kan niet leven zonder mensen die het 'bewonen'. Dit kan ook op andere manieren dan wij vanuit de traditie gewoon zijn.

Vele kerkgebouwen hebben borden waarop staat 'stilte – silence - ...' Deze zomer stelt de H.-Magdalenakerk een andere vraag: spreek.

Want het kerkgebouw zien wij als een vrijplaats waar mensen tot elkaar kunnen spreken op eigen gezag. En nadenken, bidden, en delen wat hen al of niet gaande houdt. De kerk als circulatiepunt in de stad: een plek van samenkomst, een asielpaats voor de ziel. Een plek voor mensen die geloven dat het anders kan, dat de gangbare orde van de wereld niet onwrikbaar is.

Want alle spirituele tradities bepleiten verandering in mens en wereld. Met het zomerproject in en op de H.-Magdalenakerk werken we vanuit die drijfveer. Onze samenleving wordt immers bedreigd door immobilisme, waar mensen geen richting en toekomst meer zien voor zichzelf en hun omgeving. Dit is bijzonder paradoxaal in een cultuur waar alles mogelijk lijkt.

Er zijn mensen die geloven in die verandering vanuit de herinnering aan één mens in het bijzonder: Jezus van Nazareth, die toen volhard heeft in een nieuw begin. Messiaans zijn betekent dat er een plek is waar mensen ruimte maken voor de grote rampen en kleine dingen van het leven. Waar mensen ontroerd worden, gechoqueerd zijn, beschaamd worden of blozen. En waar woorden klinken die troosten of uitdagen, die benoemen of bevragen, die aanwakkeren of toefluisteren.

En daarom krijgt de bezoeker van de H.-Magdalenakerk deze zomer de uitnodiging om te spreken. Om woorden binnen te brengen die het leven zelf zijn. En ze er achter te laten. Over het waarom? Of het Hoe lang nog? Hoe verder? En jij? Op die manier blijft het gebouw dat in vraag gesteld wordt, op zijn beurt vragen stellen aan zijn bezoekers.

